

braslovški „gospodje“ se volitve z največjim naporom udeležiti. Imeli so že v svojem glavnem stanu posvetovanje. Ob enem postavili so tudi kandidate za občinski odbor. Sliši se, da je tudi nekaj društvenikov podružnice „sv. Cirila in Metoda“ ostalo v njih milosti, akoravno so še to poletje odločno trdili, da se morajo vsi podružničarji iz občinskega odbora pahnuti. Oj, vi ste zviti „gospodje!“ Vedoč, da vam nikakor ne bode mogoče z vsemi svojimi prodreti, postavili ste iz previdnosti nekaj narodnjakov a izpustili odločnejše. Se ve, ti bi vam delali marsikdaj preglavice in tega ne vidite radi, igrati hočete zanaprej prvo violino. Migljaji iz Peggaua morajo se vsekakor izpolniti in ko se dovolj utrdimo, začnemo po časi nemščino kot uradni jezik vpeljavati, kajti tako želi gospod pokrovitelj. Tako modrujete, vendar ako Bog da, se vam ta nakana ne bode spoznala! Narodna probujenost je v naši okoličini toliko napredovala, da bode ljudstvo z bistrim svojim očesom hitro previdelo, kje so njega pravi prijatelji. — Vedno trajajoči nemir in sovraštvo mej občanov mora se kolikor toliko omejiti ter delati na to, da se prijateljsko eden drugemu približamo. K temu je sedaj ugodna prilika in to naj bode glavna naloga novega občinskega odbora. Stori se bode pa le tedaj, ako se odstranijo glavne zapreke t. j. vedno podpihujoči in hujskajoči elementi. V to pomozite Bog! —

Iz Medborovnic. (Nesrečno žganje.)

Brali ste v „Miru“ o prelepi a zelo redki svečanosti na visoki gori Macen pri Glinjah, ko smo nov zvon potegnili v leseni stolpič lepo zidane kapelice. Vsi, ki smo bili navzoči, še danes čutimo veselje minole slovesnosti. Ljudstva je bilo, posebno iz Borovelj, da se je vse trlo. Pa žalibog, da se nekateri ljudje o taki priliki opijanijo, da niso več podobni človeku. Tako se je en hlapec nalil žganja, da je nevedoč obležal in ljudje so ga pa tudi koj pustili ležati. Ko se izbudi, ste bili noč ter megla, misli iti domú, pa pride na skale in pade v brezen, kjer pripravi mrtev obleži. Čez nekaj dni, ko ga le še ni bilo, šli so ga iskat in našli so ga, pa uže — od orlov in drugih roparskih ptic bil je raztrgan!! — Zdaj po zimi bo marsikrat slišati, da je kak pijanec — šnopsar — v mrazu obležal in zmrznil. — Po pravici se sedaj obče toži, da se je žganje že tako razširilo, da je res že skrajni čas misliti na vpeljavo kambe in mošta. Čujte, kaj žganje dela!

Iz Marenberskega okraja. (Okr. zastop pa šulverein.) Naš okrajni zastop je storil nekaj, kar se nam ne zdi postavno, ali vsaj pošteno ni. Zraven drugih obilnih stroškov, ki jih še napravlja nam davkeplačilec, nalaga nam tudi take, katerih ne moremo in — nočemo nositi. Podaril je namreč za nas

slaboglasnemu nemškemu „šulvereinu“ 20 gld. od denarjev, ki jih plačujemo marsikdaj krvavo težko slovenski kmetje v okrajni zastop. Li ima on pravico, kar meni in tebi nič podariti komu kaj, kar ni na korist okraju, naj sodi kdo drugi, mi rečemo odločno, da davka „šulvereinu“ plačevati ne maramo, in če hočejo gg. odborniki biti udje omenjenega društva in ga podpirati, naj storijo to iz lastnega žepa. — Vi pa, slovenski kmetje, pazite drugikrat koga izvolite v okrajni zastop; kajti da nemški liberalci nimajo srca za slovenskega kmeta, je že vsem davno znano; a da so navrh tudi slabi gospodarji z denarjem, ki ga plačujemo vsi davkeplačilci, ter ga razmetavajo celo v nam sovražen namen, to priča gori omenjeno delo našega okr. zastopa. Pazimo, da bomo drugikrat izvolili meže, ki bojo imeli pamet in srce za nas, ne pa za nam nasprotni velikonemški „šulverein“.

Narodnjak v imenu več drugih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih veličanstvo, svetli cesar je potrdil sklepe delegacij. — Minister za uk in bogočastje izdeluje načrt postave, vsled katere se raztegne poduk po gimnazijah na devet let, realke se pa opusté ter se njeni predmeti, kolikor jih še sedaj ni po gimnazijah, v le-te vzprejmó. Ta misel ni, da se zavrže že koj s kraja. — Po dež. zborih se vrše razprave gladko in dostojno. V češkem porazsaja pa sedaj „rojen minister“ Plener s svojimi predlogi za nemščino, sedaj kocasti Knotz z vprašanjem svojim do c. kr. namestnika, čemú ne pusti vlada občinskim zastopom upreti se zoper ukaz ministra Pražaka. No, nevarna ta moža nista vladi. — V štajarskem dež. zboru so sklenili, da se vrt pri Jovanišču proda mestu ter so ob enem dovolili, da ga razdelé na kose in se na njem postavijo nove hiše. Morréjev predlog, naj se sklene postava, po kateri bi posestniki imeli skrbeti za to, da bodo svoje delalce oskrbeli za stara leta, izročili pa so posebnemu odboru v posvetovanje. Ni težko, da človek ugane, kaka da bode osoda tega predloga. Vse ni za vse. — Dež. zbor na Koroškem vzprejel je proračun prihodkov za 43.751, potrebnin pa za 368.000 gld. Primanjkuje jim po takem mala svota 314.546 gold., dobodo jo iz priklad na ces. davek. Ubogo ljudstvo! — V Inomostu ima dež. zbor novo šolsko postavo v razpravi, toda v obliki, kakor jo vlada predlaga, ne ugaja prav nobeni stranki, konservativcem ne, ker jim daje premalo in liberalcem ne, ker opušča nekaj liberalnih načel gledé nadzorovanja. — Kranjski deželni zbor si napravlja proračun za prihodnje leto, vzprejema se skorej izključljivo točka za točko, kakor jo dež. odbor pred-

laga. Tu in tam oglasi se vendar-le kak nem-čur, ter se ustavlja predlogu ali navadno nima sreče. Poslanec za Postojnsko volilno skupino, dr. H. Dolenc je poslanstvo odložil. „Narodni dom“ utegne kmalu postati resnica, za-nj je nabranih že 58.000 gld. — Potreba večje bolenišnice kaže se čedalje huje v Gorici in sedaj je upanje, da vzame dežela na-se, pozidati jo. Ali bodo pa žleb ali kanal potegnili čez Tržiško polje, to je vprašanje. Over je tudi tam, kakor pri nas na Ptujskem polju in bode težko jih premagati. — Slov. „vrt za otroke“ odpré podružnica sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu, ako Bog da, kmalu po praznikih. Mestni zastop je dobil od ital. kralja knjigo „Div. comedia“ v dar in je neka drhal, ko je to župan naznanil, strašno upila: „Evviva il ré d'Italia!“ Da je bila drhal najeta, to se vidi, ali po kom? Možje v mestnem zastopu že vedó. — Hrvaški sabor je sklenil svoje zborovanje ali lahko bi tudi rekli: prepiranje, kajti možje so si v njem vedno v laséh, med tem pa dobi madjarska vlada od njih — vse, kar hoče.

Vnanje države. Deputaciji bolgarski ni bila v Berlinu sreča mila, še vseh troje skup niso hoteli vzprejeti gospodje nemšk. ministerstva za zunanje zadeve, ampak le poedini so smeli pred nje. Ruski poročnik pa jih še v Berlinu pogledal ni, na Dunaju so bili vsaj govorili s tamošnjim ruskim poročnikom. Iz Berlina podali so se v Pariz — gledat menda na uro, saj druga ne bodo opravili. Doma pa se vladi godi že precej hudo, kajti sedaj je turški poslanec Gadban effendi jel spletke delati, podobne so čisto Kaulbarsovim. Velešile pa čakajo ter se ne izmenijo za ubogo bolgarsko ljudstvo. Temu bi gotovo ustregle, ko bi mu dale, kogar koli, za kneza. Po miru vsak Bolgar vzdihuje ali težko, da ga še dobodo tako kmalu. — Turčija stoji še zmerom na strani Rusije ter ne mara za svete, ki jih ji daje Anglija. Tudi bode bržkone za Turčijo bolje, če drži s svojim bližnjim sosedom, kakor pa s kramarsko Anglijo. — Rusija jemlje sedaj 500 milijonov na posodo, pravijo, da jih ji treba za vojaške priprave in pa za železnice. Teh stavi na vseh straneh in postavi jih čisto pod vojaško povelje. Vsak delalec in s tem bolj uradnik bode na ruskih železnicah vojak. To je nova misel in diši — po vojski. — V nemškem drž. zboru se ne morejo zjediniti za povišanje vojaštva in je torej vlada poslala poslance že v soboto domov na praznike. Ali se ji bodo oni po teh pa potlej udali? Vlada ima upanje. — Doma Anglija sedaj hudo postopa z Irco, več irskih poslancev je že pozaprla, češ, da ščunjó ljudstvo, naj ne odrajuje zakupnin, to pa ji postane lahko nevarno, saj prenapeta struna rada poči. — Španska kraljica-udovica uživa sedaj pri vseh strankah spoštovanje in zaupanje, tudi

republikanci ji dajo mirú. — Italijanski minister za finance se baha, da mu ostane, ako gre vse lepo, še drugo leto kak milijon v kasi; če je to le resnica! Tudi vojni minister je pravil v drž. zboru, da je vojno z vsem preskrbel, če-sar ji je za vojsko potreba. No, to je pa še brž večje bahanje, kakor je njegovega tovariša. — V Sudanu bode kmalu mir, kajti ostanek Mahdijeve drhali je le je mal, največ, če še šteje kacih 400 mož in še ti so bolj senca, kakor vojaki. — Na jutru v Kitaju, Tonkinu in Košinkini godi se kristijanom sila. Kjer bodi se vzdigne ljudstvo zoper nje ter jim požge hiše ali pa jim odnese, kar dobó pod roke in sreča za nje, če jih pusté še vive.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Konec.)

21. avgusta.

Lepo jutro je, a veselo ni, ker ni sv. meše; rano že smo zopet na železni cesti. Število romarjev se je vedno krčilo. Že v Parayu se jih je kakih štirideset ločilo od nas; šli so Pariza gledat. Nekoliko jih je pojdoč stopilo na Laško, in zopet drugi so se po Švicarski razškopili, da so si pogledali lepote ove dežele. Mi pa smo potrpežljivo sedeli na vozih ter dirjali naprej do Züricha, kamor smo sred večerke dospeli.

Ptica se navoli kletke in popotnik se naveliča zaprtega voza. V Zürichu sem tedaj povrgel tesni voz in železno cesto in sem se preselil na ladjo, in sem se po vodi peljal do mesteca Wädenswyl, kjer se izteka železna cesta, ki drži v starodavni Einsiedeln, sloviti božji pot Marijin. Na ladji smo dihali čisti zrak in lahka sapica na jezeru nas je lepo hladila. Moja pljuča so delala, kakor meh orgelj v farni cerkvi, kedar gospod školnik vse registre odprejo, dokler niso vsega francoskega zraka izpihala ter se napila krepkega zraka švicarskih planin. Zvečer je bilo še toliko časa, da smo se v Wädenswylu v jezeru kopali.

Okoli osmih, ko se je že mračilo, nas zopet naložijo na voze, a danes železni konj ni letel z nami, kakor inda, ker smo se zlo v kreber vozili, ampak sopihal je, kakor bi se bil nalezal najhujše navduhe ter je lepo počasi vozil. Tisuč in tisnuč zvezd nas je pozdravljalo iz neba, ko smo dospeli v Einsiedeln.

22. avgusta.

V Einsiedelnu se mi je zdelo, da sem že doma, pa kde še je slovenski svet! Einsiedeln je prelepa ves na planinski ravnici. Einsiedelnčani nočejo biti mestjani, dasiravno so jim neki že to čast ponujali. Cerква Matere božje je velikanska stavba. Dolga je 288, široka 116 šolajev. Sveta kapelica stoji ared cerkve in je